

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΤΥΡΝΑΒΟΥ.

Ὁ κ. Ἀθ. Δημητριάδης, ἔφορος τῶν ἐν Τυρνάβῳ τῆς Θεσσαλίας ἀρχαιοτήτων, γράφει πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν τὰ ἑξῆς :

« . . . Ἐπισκευαζομένης τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Νικολάου τῶν Βλάχων ἀνευρέθησαν τὸν Μάρτιον τοῦ 1884 ἐν αὐτῇ δύο λίθοι ἐνεπίγραφοι. Καὶ ὁ μὲν εἷς ἔχει ὕψος 0,72, πλάτος ἄνω μὲν 0,53 κάτω δὲ 0,72, καὶ πάχος 0,25. Ἐπὶ τῆς προσθίας δὲ μόνῃς λείας ἐπιφανείας αὐτοῦ ὑπάρχουσιν ἄνω μὲν τριῶν ἀναγεγλυμμένων προτομῶν ἔγχνη, ἀποκεκρουσμένα τὸ πλεῖστον, κάτωθεν δὲ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος Ι C καὶ ὑπὸ τοῦτο τὰ ἑξῆς γράμματα :

ΚΕΡΔΩΝΝΕΙΚΗΣΑΝΗΡΚΑΙΦΙΛΗΜΑΤΙΣ
ΘΥΓΑΤΗΡΚΑΙΠΑΡΑΛΙΣΠΕΝΘΕΡΑ
ΑΠΕΘΑΝΑΝΕΝΠΟΛΕΜΩ

Κέρδων Νείκης ἀνὴρ καὶ Φιληματίς
θυγάτηρ καὶ Παραλὶς πενθερὰ
ἀπέθαναν ἐν πολέμῳ.

Ἡ τέχνη τῶν τε προτομῶν καὶ τῶν γραμμάτων, ὡς καὶ τὸ Ι C μαρτυροῦσι τὴν χριστιανικὴν ἐποχὴν τοῦ μνημείου.

Ὁ δὲ δεῦτερος ἔχων ὕψος 0,30, πλάτος 0,20 καὶ πάχος 0,17, φαίνεται πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένος, πλὴν τῆς ἀριστερᾶς τῷ ὀρῶντι πλευρᾶς καὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς δεξιᾶς. Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς ἐπιφανείας τοῦ λίθου σώζονται πέντε γράμματα μόνον, ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας ἀναγινώσκονται ἑνδεκά σειραὶ γραμμάτων στοιχηθδὸν ἐπιγεγραμμένων, ὧν ἡ πρώτη καὶ δευτέρα φαίνονται ὀλόκληροι οὔσαι· διότι ἡ μὲν πρώτη μετὰ τὸ Σ ἔχει χῶρον λεῖτον κενὸν ἀφειμένον, μετὰ δὲ τὴν δευτέραν δὲν φαίνονται ἔγχνη ἀποκρούσεως. Ὡστε καὶ αἰλοῖται σειραὶ ἀνὰ ἑπτὰ γράμματα περιεῖχον.

5

Λ Ο
10 Ι Μ
Γ

Ν Ο Μ Ο Σ
Α Ι Κ Ε Τ Ο Ν
Γ Α Σ Σ Τ Ο Ν
Κ Ι Σ Γ Α Λ Ι
Σ Σ Κ Ε Τ Α
Κ Ο Ι Ν Α Χ
Ε Μ Α Τ Α Ε
Ο Ν Κ Α Ι Ρ
Δ Ν Ν Α Ε
Ι Α Π Π Ε
Ι Τ Ο Ι

Ἀναγινώσκουμεν δὲ κατὰ τὴν αἰολικὴν Θεσσαλικὴν διάλεκτον τὸν λίθον ὡς ἑξῆς :

Νόμος. | Αἶ κε τῶν | Φασσῶν | κίς Φαλίσκατα | κοινὰ
χ[ρ] | ἔματα ἔ[χ] | ον καὶ μ[ε] | δύναετ[α] | ι αππε . .

Ὁ ἐστὶ κατὰ τὴν κοινὴν αἰτωρικὴν διάλεκτον :
Νόμος. Ἐὰν τῶν ἀστῶν τις ἀλίσκεται κοινὰ χρήματα ἔχων καὶ μὴ δύνηται . . . . .

Καὶ τῶν μὲν γραμμάτων ἡ καλὴ μορφή καὶ εὐταξία εἰς τοὺς καλοὺς χρόνους ἀνάγει τὴν ἐπιγραφὴν, τοῦ δὲ διγύμματος τὸ ὀγκινῶδες σχῆμα Γ, ἐξ οὗ προῆλθε τὸ ἐπίσημον τῆς ἀλφαβητικῆς ἀριθμήσεως Γ (εἰς τοὺς ὑστερωτέρους ἀναφερόμενον παρὰ τῶν ἐπιγραφικῶν χρόνους) εἰς τὴν τετάρτην ἴσως ἑκατονταετηρίδα π. Χρ. δύναται τὴν ἐπιγραφὴν κατατάξαι. »

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΣΕΛΙΔΙ 161 ΜΕΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ
ΑΙΤΙΚΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐν τῷ 7^ῳ στίχῳ ἔχει ὁ λίθος : γυνήγραφας, ἐν δὲ τῷ 28^ῳ : Νελεος, ὅπως ταῦτα φαίνονται ἐπὶ τοῦ πίνακος.

Ἐπὶ ἐν ταῖς σημειώσεσίν μου ἔπρεπε νὰ εἶπω, ὅτι ἀνὰ 53 γράμματα ἔχουσι καὶ οἱ στίχοι 5^{οι} καὶ 7^{οι}. Σ. Α. Κ.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ
(ΣΕΑ. 167 - 170).

Ἐν τῷ στίχῳ 31 πρέπει ν' ἀναγνωσθῶσι καὶ συμπληρωθῶσι τὰ ἑξῆς· καθ[ιερῶ]θὲν π[ρ]ὸς τ[ε]ρ[ο]ν ὑπό]. Ἐν στ. 34 ἀνάγκη νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ συμπλήρωσις πρὸς Μ[η]θουα] δὲν μοι φαίνεται νῦν τόσον βεβαία, διότι ὁ κενὸς χῶρος δὲν πληροῦται διὰ πέντε γραμμάτων· τὰ ἔγχνη ὅμως δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν συμπλήρωσιν πρὸς Μ[ε]γαρεῖς] οὔτε τὴν πρὸς Μ[α]κεδόνας]. ἰδίως τὸ μετὰ τὸ Μ γράμμα φαίνεται τῷ ὄντι Η. Ἐν στ. 39 ἠδυνήθη ν' ἀναγνώσω· ὁ π[ρ]οσωνόμασαι. Ὁ στίχ. 42 συμπληροῦται οὕτω [. . . Πρω]αίως παρ' ἰππασίας τὰς [πρὸς τὴν Ἀκτ]ήν κτλ. Ἐλπίζω, ὅτι ἄλλοι καὶ ἄλλα τινὰ ἀκόμη θὰ κατορθώσων ν' ἀναγνώσωσι. Χρ. Δ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ.

(Ἐξεδόθη τῇ 5 Μαρτίου 1885)